

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 590

din 29 iulie 2025

Prin punctul de vedere nr. 2/9217/2025 din data de 07.07.2025 al Direcției legislație, documentare și contencios a fost supusă analizei Secției pentru procurori sesizarea Ministerului Finanțelor vizând efectuarea de verificări pentru a se stabili dacă eroarea judiciară reținută prin decizia civilă nr. _____ pronunțată de _____ în dosarul nr. _____ definitivă prin decizia civilă nr. _____ pronunțată de _____ a fost cauzată ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Analizând punctul de vedere, sesizarea Ministerului Finanțelor și hotărârile civile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

În cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor, prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de _____ schimbată în parte prin decizia civilă nr. _____ pronunțată de _____ definitivă prin decizia nr. _____ a _____ toate în dosarul nr. _____ Statul Român a fost obligat la plata către reclamantul _____ a sumei de _____ reprezentând despăgubire morală pentru repararea prejudiciului cauzat prin reținere, a sumei de _____ reprezentând contravaloarea prejudiciului material constând în cheltuieli de judecată în procesul penal, precum și a sumei de _____ reprezentând cheltuieli de judecată parțiale cu titlu de taxă judiciară de timbru din prima instanță.

În dosarul nr. _____ instrumentat de Direcția Națională Anticorupție - _____ prin ordonanțele din data de _____ s-a dispus punerea în mișcare a

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

acțiunii penale și reținerea numitului de pe o durată de începând cu data și până la

Prin sentința penală nr. pronunțată de în dosarul penal nr.

instanța a dispus achitarea reclamantului pe motiv că fapta ce i-a fost imputată nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată.

Hotărârea a rămas definitivă prin decizia penală nr.

În ceea ce privește acordarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral decurgând din reținere, a apreciat că „astfel cum s-a arătat de prima instanță, în cauză sunt incidente considerentele Deciziei nr. 136/2021 a Curții Constituționale cu privire la neconstituționalitatea art. 539 Cod procedură penală și dezlegările obligatorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia nr. 1/2023, în cauză impunându-se angajarea răspunderii obiective a statului pentru cauzarea prejudiciului reclamantului constând în reținerea dispusă în procesul penal finalizat cu achitarea acestuia.”

Referitor la suma de reprezentând despăgubire morală pentru repararea prejudiciului cauzat prin reținerea numitului Secția constată că prin Decizia nr. 136 din 03.03.2021, publicată în Monitorul Oficial nr. 494 din 12.05.2021, instanța de contencios constituțional a admis excepția de neconstituționalitate invocată și a statuat că „soluția legislativă din cuprinsul art. 539 din Codul de procedură penală care exclude dreptul la repararea pagubei în cazul privării de libertate dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin. (1) lit. a) - d) din Codul de procedură penală, sau achitare încalcă (...) art. 52 alin. (3) teza întâi din Constituție” (paragraful 53), dispoziție care prevede că „Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare”.

Așadar, neconstituționalitatea dispozițiilor în discuție a fost constatată doar prin prisma tezei I a alin. (3) al art. 52 din legea fundamentală, nu și prin prisma tezei a II-a a aceluiași text, care reglementează răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență, subsecvent angajării răspunderii patrimoniale a statului.

În acest sens, în considerentele deciziei antereferite, Curtea a reținut că într-o atare situație este angajată o răspundere obiectivă a statului la repararea pagubei suferite de către persoana în cauză, având ca temelie obligația statului de a garanta buna funcționare a serviciului public al justiției (paragraful 41), precum și că încălcarea inviolabilității libertății individuale în cazul analizat constituie o eroare judiciară în sensul art. 52 alin. (3) teza întâi din Constituție, dar nu din perspectiva aprecierii judecătorului cauzei care s-a bazat pe materialul probator existent în cauză, ci din perspectiva soluției procesului (paragraful 44).

În consecință, în ipoteza acordării de despăgubiri unei persoane față de care, în cursul procesului penal, s-a dispus o măsură privativă de libertate care s-a dovedit nedreaptă, injustă,

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011

Întrucât pentru infracțiunea care a justificat luarea măsurii s-a dispus clasarea sau achitarea în temeiul art. 16 alin. (1) lit. a) - d) din Codul de procedură penală (cu excepția dezincriminării), statul nu are drept de regres împotriva magistraților care au dispus/prelungit/menținut măsura preventivă privativă de libertate.

Față de cele ce preced, Secția pentru procurori apreciază că nu se impune sesizarea Inspecției Judiciare în vederea efectuării verificărilor prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022, față de magistratul care a dispus măsura preventivă a reținerii în cauza penală care l-a vizat pe numitul

În ceea ce privește suma acordată cu titlu de daune materiale reprezentând cheltuieli de judecată efectuate în procesul penal, Secția constată că instanța civilă a reținut incidența dispozițiilor art. 276 alin. (5) și (6) din Codul de procedură penală, precum și prevederile art. 453 din Codul de procedură civilă, dispunând obligarea pârâtului la plata sumei totale de

Prin urmare, temeiul obligării statului la aceste despăgubiri, nu a fost reprezentat de o eroare judiciară.

Pornind de la împrejurarea că în speța analizată nu este întrunită premisa obligării statului la plata unei despăgubiri pentru o eroare judiciară, trebuie avut în vedere faptul că legea abilitază Inspecția Judiciară doar pentru a efectua „verificări în vederea evaluării dacă eroarea judiciară este urmarea exercitării funcției de către judecător sau procuror cu rea-credință sau gravă neglijență” (art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022).

Așadar, Inspecția Judiciară nu verifică existența sau inexistența erorii judiciare care se stabilește în procesul civil prin care statul este obligat la despăgubiri.

Competența Inspecției Judiciare se limitează exclusiv la a stabili dacă judecătorul sau procurorul a exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență și dacă în acest fel a fost cauzată eroarea judiciară, dar numai după ce existența erorii judiciare a fost constatată anterior, în condițiile legii. În caz contrar, nu există un temei legal pentru sesizarea Inspecției Judiciare de către secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii în condițiile art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022.

În consecință, având în vedere faptul că în situația sesizată de Ministerul Finanțelor, cu privire la obligarea statului la plata sumei de cu titlu de daune materiale reprezentând cheltuieli de judecată în procesul penal, nu a fost stabilită existența unei erori judiciare, Secția pentru procurori apreciază că nu există temei pentru sesizarea Inspecției Judiciare în vederea efectuării verificărilor prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 cu privire la aceste aspecte.

Totodată, constatarea existenței unei erori judiciare constituie o condiție obligatorie nu doar pentru sesizarea Inspecției Judiciare, ci chiar pentru exercitarea acțiunii în regres, astfel că

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Împrejurarea că sub aspectul cheltuielilor de judecată nu a fost stabilită existența unei erori judiciare, în sensul dispozițiilor speciale incidente, exclude posibilitatea exercitării unei acțiuni în regres.

În ceea ce privește suma de reprezentând cheltuieli de judecată parțiale cu titlu de taxă judiciară de timbru din prima instanță, Secția constată că aceasta reprezintă un capăt de cerere accesoriu celui vizând daunele materiale și morale solicitate de reclamant prin cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, în privința cererii principale nu există temei legal pentru exercitarea acțiunii în regres împotriva magistraților și, prin urmare, nici pentru sesizarea Inspecției Judiciare, Secția pentru procurori apreciază că aceste rațiuni subzistă și în privința capătului de cerere accesoriu, conform principiului *accessorium sequitur principale*.

Pentru toate considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii coroborate cu art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art. 1 – Respingerea sesizării Inspecției Judiciare în vederea efectuării verificărilor prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu privire la aspectele reținute prin decizia civilă nr. pronunțată de

, în dosarul nr. definitivă.

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor.

Data în București, la data de 29 iulie 2025

Procuror Claudiu Constantin SANDU
Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011